

Llegir no és només fer activitat

Published by [Interacció](#) [1] on 19/03/2020 - 12:34 | Last modification: 18/05/2026 - 20:09

Llegit avui, el document continua sent útil perquè anticipa molts dels debats actuals sobre lectura, atenció i mediació cultural. També perquè introdueix una pregunta especialment pertinent per a biblioteques, escoles i polítiques culturals: com es construeixen pràctiques lectores significatives en un context marcat per la fragmentació de l'atenció i la competència permanent per captar temps i presència? (n. de l'e., 2026)

Els debats sobre foment de la lectura acostumen a girar al voltant d'activitats, campanyes i estratègies de motivació. Però què passa si el problema no és la manca d'activitats sinó la manera com entenem la mediació lectora? El document *Nuevas destrezas para los mediadores de la lectura*, impulsat per la Fundació Germán Sánchez Ruipérez en el marc del III Plan de Fomento de la Lectura, proposa precisament aquest desplaçament: passar d'una cultura de l'animació a una cultura de l'acompanyament lector.

El text parteix d'una crítica clara a una certa tradició del foment lector basada en l'“activisme”. Durant anys, moltes polítiques públiques de lectura han tendit a valorar el nombre d'activitats realitzades més que no pas l'impacte real sobre les pràctiques lectores. Segons el document, aquesta dinàmica ha acabat identificant la mediació amb l'animació puntual, deixant en segon pla la construcció sostinguda de competències lectores i criteri crític.

Una de les idees centrals del text és que la lectura és una pràctica exigent. Llegir implica atenció, interpretació, construcció de sentit i esforç cognitiu. Per això, el document qüestiona els discursos que intenten reduir el foment lector a la idea del “plaer de la lectura” o a experiències excessivament simplificades. Els mediadors (bibliotecaris, docents, famílies o llibreters) haurien d'ajudar a accedir als textos i també a sostenir la dificultat que implica llegir de manera profunda.

El document també identifica una transformació important en el paper dels mediadors. La digitalització ha modificat radicalment els sistemes de prescripció cultural. Plataformes digitals, algorismes i grans empreses tecnològiques competeixen avui amb escoles, biblioteques i famílies en la construcció dels hàbits lectores. Aquesta nova situació genera una pèrdua de centralitat de les mediacions tradicionals i obliga a redefinir-ne les funcions.

Davant aquest escenari, el text defensa que els mediadors han de desenvolupar noves competències. No es tracta només d'incorporar eines tecnològiques, sinó d'aprendre a dissenyar experiències lectores significatives, gestionar comunitats, interpretar dades, comprendre els nous comportaments culturals i generar espais d'atenció sostinguda. La lectura deixa de ser pensada únicament com una pràctica individual vinculada al llibre i passa a

situar-se dins un ecosistema cultural més ampli, travessat per pantalles, plataformes i noves formes de consum cultural.

Un altre aspecte especialment rellevant és la defensa d'una mirada transversal sobre les polítiques públiques de lectura. El document critica la separació rígida entre cultura, educació i alfabetització digital i planteja la necessitat d'articular estratègies més integrades. La mediació lectora apareix així com una qüestió cultural, educativa, tecnològica i social.

Referència

Fundación Germán Sánchez Ruipérez. (2018). *Nuevas destrezas para los mediadores de la lectura*. FGSR.

[Text complet \(pdf\)](#) [2]

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Tags: lectura i biblioteques

Tags: educació i cultura

Tags: cultura digital

Tags: participació cultural

Tags: pensament cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2020/mediadors-lectura>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e180076.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/8067>